

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil: Kryštof Boháček, Ph.D.

Práci předložil(a): Petra Kalivodová

Název práce: Platón versus Aristotelés v náhledu na umění

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Petra Kalivodová v první větě svého opusu charakterizuje svůj záměr jako snahu *přiblížit, porovnat a zhodnotit názory a pohledy na estetiku a umění dvou významných antických myslitelů Platóna a Aristotela* (s. 5). V závěru pak dodává, že se *rovněž pokusila přiblížit dobu, kdy oba filosofové žili, totiž Řecko v období antiky* (s. 33). Každému, kdo alespoň „přičichl“ ke klasickému vzdělání, musí být zřejmé, že tyto cíle se na ploše 33 stran bakalářské práce nemůže podařit naplnit. Je to vyloučeno např. již z toho důvodu, že disciplína „estetika“ ještě nebyla ve zmiňovaném období ustavena, takže stěžejí na ni mohli mít oba myslitelé nějaký názor či pohled...

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce sestává ze čtyř částí. První z nich je katastrofálně diletantské *Zařazení do historického kontextu*. Nachází se tam takové perly jako např. objevná věta: *Platón a Aristotelés žili a tvořili v dobách antického Řecka* (s.5). Kapitulu vlastně netvoří nic jiného, než velmi neobratně sestavené výpisky z Bouzkovy a Kratochvílovy knihy. Výsledek připomíná spíš parodii na školské úvody do problematiky, než vážně míněný text aspirující na standardní rovinu akademického diskurzu (zmatené a terminologicky neadekvátní užívání termínu *archaický*, zcela zavádějící pokus o nastínění tradičního konceptu *areté* nebo enigmatická zmínka *lyrických protifilosofických textů*, které měly mít značný vliv na filosofické myšlení, vše s. 5). K této části bychom měli přiřadit i zcela školskou Platónovu biografii, která se zvolenou problematikou práce nemá v zásadě nic společného.

Druhá část se skládá se dvou úseků: nejprve autorka předloží rozbor dialogu *Symposion* a poté – zcela nepochopitelně – předkládá opět výpisky z něčích představ o jakési systematické Platónově nauce o umění. Zvláště děsivé je na tom to, že si autorka snad ani neuvědomuje, že výklad vůbec nevychází ze *Symposia*, které předtím – sice pod dominantním vlivem Nussbaumové a tudíž víceméně v celém rozsahu neautenticky, ale přece jen nějak přijatelně – rozebírala. Maguire a Rucker, z nichž autorka tuto kapitolu vypisovala, totiž primárně vycházejí z *Ióna* a z *Ústavy*, nikoli ze *Symposia*...

Třetí kapitola se věnuje Aristotelovi. Autorka se zde na základě (snad) vlastní četby pokouší podat základy teorie katarze apod. Bohužel se jí už ale nedaří zobecnit svůj výklad tak, aby bylo zjevné, co podle ní z textu plyne pro Aristotelovu filosofickou reflexi umění; autorka ulpívá na jinak nepochybně nosné a filosoficky produktivní problematice tragédie. Poté pisatelka vcelku bez varování přikročí k *Rétorice* a zde naráží na zcela zásadní překážku v podobě totální absence sekundární literatury: zde pracuje pouze s překladem pramenného textu a to, podle očekávání, bez porozumění. Především se jí nedaří vysvětlit, co výpisky z její četby *Rétoriky* v tomto pojednání vlastně dělají.

Poslední kapitolou je srovnání Platóna a Aristotela. Tato pasáž se hemží anachronickými a dnes stěží s vážnou tváří filosoficky uplatnitelnými výrazy jako např. *idealistická estetika*, *realistická estetika* etc. Autorka se zde snažila pracovat např. s Patočkou, avšak bez učitelova vedení nebyla sto filtrovat dobově poplatné pasáže.

O tvůrčím přístupu nebo vlastní práci tedy nemůže být řeč. Autorka se zcela naivně a bez jakéhokoliv metodologického či klasicky-vzdělanostního a historického zázemí pokusila o vyrovnání se dvěma texty (*Symposion x Poetika*), které ?snad? opravdu četla a snažila se jim porozumět. Vše ostatní je holý neúspěch.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální stránka je vcelku akceptovatelná; v této souvislosti nelze nicméně pominout určitý velmi specifický aspekt formální stránky: práce má tak nekvalitní vazbu, že již po cca 10min práce s textem se začaly uvolňovat první stránky a „co píšeme tyto řádky“ je můj exemplář prakticky nesvázan! Ovšem bibliografie je další kámen úrazu této práce: kromě vcelku samozřejmých pramenů, které byly interpretovány, autorka uvádí pouhých 7 titulů, a to je opravdu příliš málo! Navíc prostě autorka neumí citovat z antických zdrojů a cituje je stejným způsobem jako sekundární literaturu...

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Musím se přiznat, že mne Petra Kalivodová poněkud vyvedla z míry, neboť něco podobného jsem doposud nezažil: pisatelka za prvé nedodržela mé podmínky ze zadání práce (to se občas stává), ale nedostí na tom! Se značným zpožděním sice *via internet* poslala jakási rozpracovaná nesouvislá torza (s blahosklonnou douškou *ocením každou připomínku*), nicméně za celou dobu se nedostavila na jedinou konzultaci a ani jedinkrát o to ani neučinila pokus. Po pravdě řečeno po více než roce již netuším, jak dotyčná vlastně vypadá: mám být vedoucím práce a nepoznám studentku, již jsem měl rok vést! Musím tedy otevřeně konstatovat, že takto si spolupráci vedoucího a diplomanta (ať již BC nebo MGR) nepředstavuji a proto také odmítám roli vedoucího práce *item* jakoukoli odpovědnost za ni: tuto práci jsem fakticky nevedl, není v ní jediná čárka, kterou bych jakkoliv ovlivnil či k ní nějak přispěl, a také vůbec nespĺňuje mé nároky a představy o práci, která by mohla být honorována jakýmkoli vysokoškolským diplomem! Donedávna jsem žil v domněnĕ, že studentka patrně práci o rok odložila.

Můj celkový dojem (poté, co jsem odstoupil z role vedoucího práce, *ex officio* povinovaného upřednostňovat kladné stránky práce, pohlížím na text z kritické posice nezaujatého erudovaného čtenáře) je ten, že autorka se laicky seznámila se dvěma pramennými texty a dále v rámci svých možností zpracovala určitá výchozí témata na velmi malém vzorku sekundární literatury. Zde se ve svém studijním postupu zastavila, zhruba v bodě, kde měla být před Vánoci. Tehdy jsem měl text zhruba v této podobě (bez balastních úvodů a závěrů a ne plně souvislý) dostat ke kritickému posouzení a následně mělo (nejpozději tehdy) dojít k vlastní specifikaci tématu, doplnění další sekundární literatury a vypracování již problémově zaměřeného textu. Ten jsem měl dostat na stůl k opětovnému posouzení a opětovné konzultaci po Vánocích etc. etc. Práci tedy pokládám za nehotové, rozpracované a zoufale nedotažené torzo, uvízlé spíše v první polovině tvůrčího procesu, který bych byl ochoten akceptovat jako vedoucí k uspokojivému výsledku diplomem honorovatelné práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Jakou funkční opodstatněnost z hlediska tématu práce má 3. odstavec na s. 8?
2. Jakou funkční opodstatněnost z hlediska tématu práce mají 2. a 3. odstavec na s. 21?
3. Z jakého důvodu ignorujete monografii Jaroslava Daneše, věnovanou politickým aspektům attické tragédie (zejm. ve vztahu ke s. 25, 30 a 33)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: doporučuji práci vrátit k přepracování, uložit studentce, aby práci doplnila o další sekundární literaturu (na cca 20 relevantních titulů), poctivě spolupracovala s vedoucím práce a text po všech stránkách dokončila a ne zůstala v půli cesty. Vzhledem k tomu, že jak studentku, tak okolnosti postupu práce etc. neznám, jsem v případě excelentní obhajoby ochoten uvažovat o známce dobře.

Datum:

17.V.2014

Podpis: Kryštof Boháček, Ph.D.

